

בזכות הבולדוזר

נחוג ♦ יום-הולדתו ה-70 של **משה בנו גיטר**, מחשובי אנשי העסקים (איי"בי). חברת-האם של בנו ריסקוט; כלל) בארץ. ראשית הצלחותיו של גיטר, לילד אמסטר-דאם, היו בהולנד, מולדתו, ולאחר מכן בארגנטינה, שממנה עלה ארצה, במידה רבה בהמרצתו של פיני-חס ספיר, בולדוזר-המשק של שנות ה-60.

מערבונים מסוג אחר

נפטרה ♦ ברומא, מדום-לב, בגיל 60, **סרג'ו ליאונה**, בימאי-הסרטים, שהמציא, לפני 25 שנה, את מערבוני-הספאגטי, שהופקו (בדרך כלל בספרד או במכסיקו) בתקציב מיוערי ושכבה הופיעו גיבורים קשוחים, חסרי-המים, אמיי-צים ושתקנים משום-מקום, שהותיר-רו את עיירות המערב פרוץ שבהן ביקרו שקטות יותר ואת בתי-הקברות שלהן גרושים יותר. ליאונה, בנו של בימאי סרטים אילמים, בנה כמערכוניו (בעבור חופן דולארים: הטוב הרע והמכוער) שורה של אלמונים לכוכבים מבוקשים ביותר כדוגמת קלינט איסטווד ולי ואן-קליף.

הנאה ממין אחר

נפטרה ♦ בסן-קלמנט, קלי-פורניה, ממחלת-הסרטן, בגיל 62, **כריסטין יורגנסן**, מנותחת-היד מין הראשונה בהיסטוריה. יורגנסן, שנולדה כג'ורג' יורגנסן, היתה צלם במיקצועה, עת החליטה, בגיל 24, לעבור ניתוח לשינוי-המין והיפכה בכך לקוקסינל כובשת-כות'רות, שהתפרנסה לקיומה כזמרת בלונדית ויפת-תואר במועדוני-לינה, כשלהיטה הוא השיר אני והנית להיות נערה!

המאמן הברואי

נפטרה ♦ באשקלון, בגיל 68, **אוזו שלפנברג**, מי שנחשב בשנות ה-50 למלך-השערים של קבוצת הכדורגל מכבי חיפה, ומי, שכמאמנה, הצעיר אותה, בשנת 1962, לזכייתה היחידה (עד כה) בגביע-המדינה. שלפנברג, יליד אוסטריה, שהעפיל, בתקופת המנדט הבריטי, ארצה מצעריים, כש הוא מחופש לברואי, הוא אביו של שימעון שנהר, אף הוא כדורגלן לשעבר של מכבי חיפה וכיום מאמן קבוצת-כדורגל (הפועל באר-שבע) גם כן.

91 - 61 - 21

נפטרה ♦ בגיל 91, **הד"ר עימנואל סימון**, רופא-ספורט טאם שהיה מנהל המחלקה להכשרה גופנית של הוועד הלאומי (המשלה-בדרך של היישוב היהודי בטרם-מינהג), שינהיג את אות-הספורט למשיגים מיספר הישיבות-מינימום בענפי-האתלטיקה השונים. סימון, יליד בר-לין, נודע כמתעמל ואתלט (בעיקר ריצה) בזכות עצמו: בגיל 21 זכה באליפות ברלין בריצת 800 מטר ובגיל 61 עדיין השתתף במירוץ-התבור בארץ.

הקרב על השיר

(המשך מעמוד 51)

יזכה במקום הראשון — על זה אני מוכן לדבר אחרי התחרות. נראה לי שההוכחה שאני הצודק בוויכוח הזה נמצאת על החשבונות, שאותה הגשתי להד ארצי. והתשר לום שקיבלתי מהם — 1150 שק לים, סכום הגבוה פי שישה מתשר לום לנגן. על החשבונות כתוב: "עבור הפקה מוסיקלית ועיבוד", והתאריך הוא 1 בספטמבר 1988. כתוב "עבור עיבוד לשיר של שייקה פייקוב", מכיוון שאני עוד לא החליטו על שמו של השיר. אין כל אפשרות שהחשבונות מרברת על שיר אחר, מכיוון שזוהי העבודה היחידה שעשיתי עבור הד ארצי בשלוש השנים האחרונות.

טישטוש-גבולות

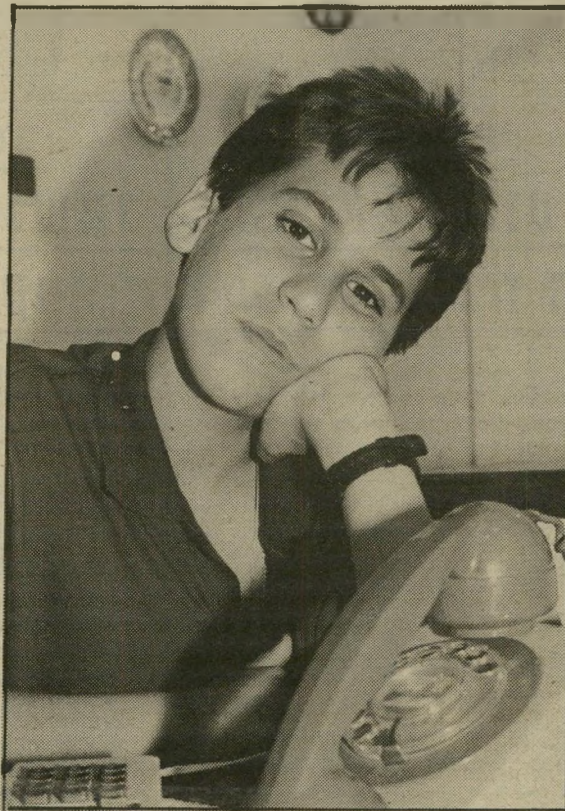
אלדר שרים, מוסיקאי ומעבד ותיק, שניצח בעבר פעמיים על תזמורת האירוויוזיון, נתן חוות-

ותיק, היה מה להגיד בעניין כבוד.

***

נסי ברנדס, מייד אחרי שידור האירוויוזיון: "עכשיו, לאור התר צאות, נראה לי הוויכוח מוגזם, יצא מכל פרופורציה. אני מקווה לשכוח מהר את התקרית ביני לבין פייקוב. אני לא מתכוון לעשות שום דבר בעניין, זו רק תישאר חווייה עצובה בקאריירי רה שלי. לא ארצה עוד אי-פעם בעי תיד לעבור יחד עם פייקוב. פייקוב עשה שינויים בעיבוד שלי. אצלו זה נשמע כבר ואיטי יותר. הוא גם לכך שהשיר יהיה פחות זורם. השיר איבד מהרעננות שהיתה בו. נראה לי שמלבד הקצב הוא שמר על העיבוד שאני עשיתי. הוא רק הוריד מעבר תזמורתי, ש אני כתבתי.

אני חושב שהיתה טעות בהכנת הילד להופעה, מבחינה פסיכית לוגית. העמיסו עליו אחריות ש-

זמר גילי נתנאל

הוא לא היה מאופס לאורך כל השיר.

מעמיסים על ילד בן 12. מניסיוני בהקלטות-אילפן עם פייקוב אני יודע שהוא לוחץ על זמרים, ומפגין חוסר-סבלנות. לא זמר אחר ולא שניים יצאו מהאולפן באמצע הקלטת בככי, בגלל הלחץ והיחס שלו. "לרעתך, הילד בשידור החי היה מסוגל לשיר הרבה יותר טוב מכפי שהוא שר. בתחרות הוא היה הרבה מתחת לרמתו הטיבעית. הוא לא היה מאופס לאורך כל השיר. ריי חמתי עליו. גלית, מצד שני, היתה ממש טובה, רגועה, ותמכה בגילי לאורך כל השיר.

הידיים לעשות סוף-סוף פסטיבל של זמרים בשידור חי, לא פסטיבל של וידאו-קליפים. הרבה מן הזמרים שהופיעו בקרם-אירוויוזיון, אילו היה להם מזל והם היו זוכים, היו עושים לנו כושות, מכיוון שאת השיר הם הקליטו שורה-שורה, כי הפסקות, ולקח להם יומיים לשיר שיר של שלוש דקות!"

דעת אוכייקטיבית על הוויכוח ש בין פייקוב לברנדס. "יהיה קשה מאוד להחליט מי משניהם צודק", אמר שרים. "מהיום שהמציאו את הסינטיסייזורים ושאר המכונות כי אולפן-ההקלטה, קשה לקבוע כי דיוק מי אחראי למה. פחות ופחות משתמשים כיום בנגנים ובתווים כתובים. מישהו שר קטע, השני מתכנת אותו במכונה, והתוצאה מוקלטת.

נוצר טישטוש-גבולות בין מלחי השיר, שהוא גם שותף להפקה המוסיקלית, לבין המעבד. המלחין והמעבד זורקים רעיונות, וגם אם המעבד הביא עיבוד מוכן מהבית, משנים בו דברים בריבמקום. אפשר לשנות בלי סוף — הרי הנגנים לא הלכו הביתה — הם נמצאים בתוך הסינטיסייזור.

הכי סביר להניח שהעבודה בייניהם התחלקה. ננסי עיבד את השיר, אבל לשייקה, כמוסיקאי

חתום על מני שנת העולם הזה

והעיתון יגיע אליך
— בכל יום שלישי —
לביתך, או למישרדך,
עליידי שליח*
(באזורי-ההפצה בלבד)

ארוחה זוגית
ח'נים
לחותמים
על מני שנת

ח'יג: 232262-03
מחלקת המוניים

מאיפה אתה יודע?
קראתי
העולם הזה